

Noční Ulcinj, lodní taxi

Výlet na noční Ulcinj nám přichází jako jediná možnost, jak rozumně projít a objevit toto starobylé město, když počasí přes den nabízí minimální teplotu 40° ve stínu (je začátek července). Lodí se jede od mysu (skoro bych řekl, že vzhledem k počasí je to mys Dobré naděje). Loď se jevila jako ideální doprava, jelikož magistrála podél hotelu každý den stojí v koloně směrem na Ulcinj. Příchod na molo nám tento názor začíná vymlouvat - chybí lávka pro nástup.

Paluba (skutečně paluba) lodi se nachází asi 1,2 metru pod úrovní mola. Nastupování probíhá přes lodní rantl (nebo zábradlí, nebo jak se to správně jmenuje). Pro zdravé jedince žádný problém. Lidé s pohybovým omezením začínají ztrácet naději. Mořští vlci, kterým loď patří se snaží a nakonec situaci zvládají. Všichni se nalodili, nikdo nespádl ani si neublížil - s hůlkou bych to ale neriskoval.

Na lodi do Ulcinje

Loď proplouvá kolem malebných skal. Skály jsou lemovány jeskyňkami a průplavy. Ještě zbývá poslední skalní výběžek a přijíždíme do přístaviště Ulcinju. Vejde se sem tak odhadem 40 lodí (pro 30 pasažérů - průměrně). Za přístavištěm se rozkládá městská pláž a město - když vidím olejové skvrny na hladině, jsem rád, že sem plavat nechodím. Nad přístavištěm se rozpíná pevnost a plynule pak navazuje na město.

Z přístavu do pevnosti

Od přístavu do pevnosti po schodech. Trochu prokluzují. Z pevnosti se rozprostírá nádherný výhled na město, přístav a moře. Pokud někdy do Ulcinju, tak jedinečně večer, zní nám v hlavičkách.

Tohle je úchvatné, majestátní a taky historicky draze vykoupené. Ulcinj bylo město mnoha kultur a mnoha vládců. Otroci odtud putovali do Afriky. Každá vládnoucí skupina zde něco zanechala - že by i jedním z pozůstatků byl zdejší minaret? Muezin z něj vyvolává právě na čas. Slově nerozumím, jazyk neznámý, požadavky splnit neumím. Lehce z toho naskakuje husí kůže.

Pevnost

V pevnosti jsou staré fresky, ale jak se stmívá, zavírá správce tato místa a už nestíháme fotit. Snad někdy příště. Ještě smáčím ruce ve zdejších prameni vody, turisté ji považují za pitnou. Nevím, není to jistota, takže si raději posloužíme z vlastních zásob. Láhev pítí je i na večer nezbytností, odpařujeme spoustu vody a sotva stíhám doplňovat.

Do hloubi města

Z pevnosti kráčíme uličkou až na křižovatku. Zde končí albánská ulička a pokračuje město. Albánská ulička směřuje dolů k pláži. Vydáváme se nejprve do města, takže mírně do kopce. Obchody, obchůdky, prodej na ulici - stručná charakteristika místa. Kupte kabelku, pravý LV (Vuittony to teda rozhodně není) a kupte si něco na památku, aby to pak celní kontrola zabavila... nene žádné padělky, cena sice více než příjemná, ale tohle ne.

Tak pokračujeme dále. Město nabízí nepřeborně vůni a chutí, zmrzlinu nezkoušíme. Měli jsme jednu a i těch padesát centů mi přišlo vyhozených. Kupujeme další vodu a nějaké víno, ta zdejší jsou výborná (už jsem psal ☐). Pokud je správně vychladíte, mají už pouze jedinou chybu, dojdou brzy.

V hloubi města otáčíme zpět a putujeme směrem k albánské uličce - v pátek zde bývají trhy (asi jako u nás vietnamské...). Cestou překračujeme jazyky vody, stéká po silnici z kopce, odkud je to nevím, ale je jí hodně. Děvčata v sandálkách mají co dělat. Místy jsou na chodnících kopce odpadků. Jemný

nevábny odér a nepořádek se tu vyskytuje často a hojně. Odvrácená strana turismu, ale i místních obyvatel – jednou to budou uklízet a možná nato dostanou dotace :-).

Albánská ulička

Albánská ulička se zjevuje a kdybychom nevěděli, že je to ona, ani to nepoznáme. Asi jsem čekal nějakého albánce, ale vlastně nevím ani jak měl vypadat (ach ty předsudky).

Zvýšene množství policistů v ulicích upozorňuje na stinnou stránku těchto míst, hlídáme si kapsy – nebo že by to bylo kvůli dopravě?

Ostatní turisté proudí v davech. Neuhnete, zašlápnu Vás, uhnete a zašlápnu Vás taky, chce to chlapskou sílu na začátek a prorážet davem. Jde to, ale je to podle mne zbytečné, trocha ohleduplnosti a šlo by to i normálně (bohužel tomu tak není dnes).

Takže vzhůru dolů – dolů uličkou k pláži. Nekupujeme nic, jen okukujeme. Nabídka pestrá – hodinky, hračky, skopové, pizza, fotky a tak dále. Dostáváme se k pláži a k minaretu. Vstup do minaretu pouze v patričním oděvu, ženy zdá se nikoliv. Vstup nás neoslovil, takže odcházíme.

Zpět do přístavu

Odcházíme zpět k přístavu, odstup nám nabízí pohled na noční město. Nádhera, místní posezení a bary se snaží přilákat hosty přes hudební produkci a světelnou show. Zřejmě podle hesla: čím hlasitější tím lepší. Takže jsou téměř všechny nejlepší :-). Tohle sem prostě patří, místní jsou požitkáři a život užívají bez ohledu na zítřek. Takže takhle se tu žije? Dost možná, ale asi jenom pro turisty.

Zpátky lodním taxíkem

Nastupujeme na lodní taxi, opět zvládáme obtíže nástupu a posledním pohledem na osvětlené město a hradby se loučíme s Ulcinjem. Noční plavba probíhá na potemnělé lodi, svítí pouze měsíc a hvězdy – mořská idylka.

I za tohle stojí si připlatit a jet lodí místo taxiku. Delegátka měla naprostou pravdu – na tomhle výletě zažijete hodně a to v krátké době. Takový super instant výlet. Vracíme se unavení a plní dojmy. Jestli pak si jste pamatují, kdy byl Ulcinj pod nadvládou benátčanů...?

P.S. Kvalita fotografií je bohužel horší, jelikož nám „kleknula“ optika ve fotoaparátu. Vše je pouze provizorně přes mobil...

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

WWW.CestovaniSvetem.CZ